ఏది స్వర్గం? ఏది నరకం?

అంధకారం నలుదెసలా క్రమ్ముకొంటున్నది. బుడ్డిదీపాలవెల్తుర్లో కొన్న పచారీసరుకుల మూటల్ని సింధీ దుకాణాలనుంచి మోసుకొస్తున్న సుబ్బయ్యకు అరికాళ్ళలో గ్రుచ్చుకుంటున్న గతుకులరోడ్డుమీది ములుకుల్లాంటిరాళ్ళు, బుర్రలో ఆలోచనలరాపిడికన్నా అధికం కాగా, సంచీ నొకమాటు దింపి బీడీని నోట్లోకి కూరుకొని, మొహమంచి - అగ్గిపుల్ల గీశాడు. బుస్సుమని మండి టప్పుమని చలిగాలి విసురుకు ఆరిచక్కాపోయింది చలికి గుండెలు గజగజలాడాయి. చెవులు శీతగాలి పోసుగుని ఆరుబయట నడివీథిలో నిలవటం కష్టమనిపించినప్పుడు సుబ్బయ్య తన్ను గూర్చి దీనంగా వూహించుకోబోయి కృతకృత్యుడు కాలేక - 'అప్పుజేసైనా యీమారు వూలు మఫ్లరు - ఫుల్ స్వెట్టరు కొనుక్కుంటాను' అని తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు. వెంటనే దుస్వప్నంలా దండాన వ్రేలాడేసి వుంచే తోలులా మాసినచొక్కాలు మున్ను గొట్టిన పంచెలూ - అలుగుడ్డలాంటి చీరతో - రేగిన జుత్తు, పెంకులాంటి నల్లటి ముఖం, తెల్లగా మెరిసే రెండు పొరపళ్ళతో - వూరంత గొంతుక చేసుకుని పిల్లల వీపుల మీద పిడకలు చరిచే భార్య, వాళ్ళ అనైక్య అసంబద్ధ రోదనధ్వనులూ స్మృతికి రావటంతో సుబ్బయ్య ఆకారాన్ని మార్చుకోసాగాడు. ఆఫీసులో సుబ్బయ్య నెమ్మదస్తుడు. పాపం అమాయకుడు వొకరి జోలికేపోడు. భార్యముందు ఆకారం రంగు ఫిరాయించుకుంటుంది. లొంగని పరిస్థితులు తిరగబడి ప్రశ్నించే కాలం, అసమర్థత - ఆదాయంతో సంబంధం లేని వ్యయం, అడక్కుండా పుట్టుకొచ్చే పిల్లలూ సుబ్బయ్యను మార్చేశాయి. ఇది తెమ్మన్నప్పుడు గాని, యివాళ యీఖర్చు పెట్టాలని గాని భార్య తన నోటసుకు తెచ్చేముందు ఉభయులూ కొట్లాడుకోవటానికి సంసిద్ధులయే వుండాలి. సుబ్బయ్య ముందు వింటాడు. ముఖం మాడ్చుకుని తన అసమర్థతను ప్రకటిస్తాడు. యావత్తు అప్పుల జాబితాను వప్పజెప్పి తరవాయి ఆత్మహత్యగా సూచిస్తాడు. ఆ మహాయిల్లాలు పసుపుకొమ్ము గట్టితనం 'ఖింగుమనె సర్వమంగళ, మంగసూత్రమ్మెంతమంది నమ్మినదో' అన్నట్లు యేమైనా తప్పదనేభావన వెలిబుచ్చటమూ సుబ్బయ్య వుత్తరీయం ఝాడించి జంధ్యం త్రెంపుగునేవరకూ అర్ధాంగి వంశక్రమాన్నను సరించి తిడ్తూ బజారుకు వెళ్లి కిక్కురుమనకుండా ఆయా సామాగ్రి తెచ్చి పడెయ్యటం మామూలు. ఈ నరకంలాంటి సంసార కూపంలో సుబ్బయ్యకు అర్ధాంగి ముఖం సింహస్వప్నమైనపుడు, ఆఫీసులో పది గంటలనుంచి ఐదు ఆరువరకూ గడిపే కాలం సారాయికన్నా మత్తు కలిగించేదిగా - ఆ ఆఫీసులో నిత్యమూ ఖర్చుగా దొరికే చివాట్లూ, నక్క వినయాలు, దొంగదండాలు యీ నరకసదృశమైన యింట్లో జీవితాన్నుంచి ఆ ప్రాణిని యేడామడల దూరం తీసుగెళ్లి విడచిపెట్టగా మళ్ళీ యింటిగుమ్మం త్రొక్కటానికి సుబ్బయ్యమనస్సు బడిపిల్లవాడిలా పేచీలు పెట్టేది.

[illegible]

పిల్లలకు యింట్లో సుబ్బయ్యభార్య తండ్రి యొక్క అసమర్థతను వెయివిధాలుగా నూరిపోసేది. సుబ్బయ్య చేతగాక కాళ్ళు సాచి నోరువెళ్లబెట్టినప్పుడు తను యెన్నివిధాలుగా తెలివితేటల్ను ప్రదర్శించి సరుకులకి సరుకూ డబ్బుకు డబ్బు పుట్టించుగొచ్చినదీ, చిలవలూ పలవలూ జేసి చెప్పుకొచ్చేది. పిల్లలకు రోగాలువచ్చినప్పుడు తను యేవిధంగా గుండె ధైర్యం ప్రదర్శించినదీ, సుబ్బయ్య నీళ్ళు కారుతూ గుడ్లప్పజెప్పినప్పుడు ఆడపనీ మగపనీ తానే ధైర్యంగా ముందుకొచ్చి చక్రం త్రిప్పి యెట్లా అడ్డువేసినదీ కూతుళ్ళకు వర్ణించి చెప్పేది.

గతంలోకి తిరిగి చూసుకున్నప్పుడు తాము సాధించిన విజయాలేమీ గోచరం గాకపోగా సుబ్బయ్య - అతడి భార్యా ఉభయులూ తమజీవితాల్లోని 'అసంతృప్తి'కి వొకరొక్కరు బాధ్యులుగాయెంచుకుంటూ - 'యిది తమతో గాని అంతంకాదనీ వచ్చే జన్మకైనా యింతకలగాలని' సృష్టికర్తను అమాయకంగా వేడుకొంటూంటారు రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ సుబ్బయ్యభార్య - తనబిడ్డలు తండ్రివలె అసమర్థులూ - దురదృష్టహీనులూ గాకుండా - ప్రయోజకులూ జీవితంలో సుఖపడేవాళ్ళు కావాలని నిత్యమూ తపించిపోయేది.

సుబ్బయ్య మెదడు 'అకస్మాత్తుగా వరించివచ్చే అదృష్టం'కోసం కాసుగుని కాసుగుని 'సుఖపడే తీయటి కలల్నూ - గాలిలో మేడల్నూ' కట్టుకుంటూ నిరాశ నిస్పృహ అన్నది దరిజేరనీయకుండా - 'యిదిగో యివ్వాళ కాకపోయినా రేపన్నా కలిసివస్తుంది' అన్న ఆశమీద బ్రహ్మాండమైన పందిరి వేసుకు కూర్చున్నది

సుబ్బయ్య భార్యకు మరోధీమా -

ఇటీవల ఆమెను యేమీ పల్లెత్తుమాట అనటానికి వీలులేకుండా వచ్చిపడింది సుబ్బయ్యకు అవస్థ. ఒకప్పుడు యీ మనిషికి యేదన్నా రోగంవచ్చి హఠాత్తుగా చచ్చిపోకూడదా - తల్లిలేని పిల్లలని తలొకరూ తెచ్చి పెంచుకుంటారు - యీ ఝంఝాటం ఎలా వచ్చినది అలా తెగిపోతుంది, తనేమో కాస్త విచారం పోయేటందుకు గీతా పారాయణా అదీ మొదలుపెట్టవచ్చుఅని వూహించాడు. అప్పుడే తనభార్య గతించినట్లు - తను పిల్లల్ని అదిగో అమ్మ అని ఆకాశంకేసి చూపించి మరిపించటం కొంతకాలానికి పొరబాటున యెవరైనా మళ్లీ పెళ్లి ప్రసంగం యెత్తకుండా గడ్డంకూడా పెంచినట్లయితే ఆఫీసులోకూడా 'అయ్యోపాపంసుబ్బయ్యకు ఎంతవైరాగ్యం?' అని నలుగురూ అదోలా చూడ్డం - అప్పులవాళ్ళకేసి తనుచూసి చిరునవ్వు నవ్వినపుడు 'అయ్యో పంతులుగారూ మీ సొమ్ము ఎక్కడకు పోతుందండీ -' అని విషపునవ్వులు నవ్వటం వాళ్ళు అన్నీ వూహించుకోనేలోపునే 'భోజనానికి లేస్తారూ?' అని ఆ పొరపళ్లు, తగూలాడ్డమే వారి దాంపత్యానికి సహజధర్మమైనట్లు మాడ్చుగున్న ముఖంతో ఆ యింటావిడ కనపడ్డంతోనే - 'యేమిపాపపుటాలోచన' అనిపించి మనస్సు కొస్త నొచ్చుగునేది భోజనానికి కూర్చున్నప్పుడు.

నిజంగా సుబ్బయ్యకు అడపాతడపా ఆమాత్రం మనస్సు నొచ్చుగోకపోతే అది చాలా శుష్కమూ శూన్యమూ ఆనంద రహితమైన దాంపత్యమనే చెప్పాలి.

విధివశాత్తూ సుబ్బయ్య మావగారు యేకళనున్నాడో పెద్దమనుమరాలికి తన చేతులమీద ముడిపెడ్తానన్నాడు. సుబ్బయ్యభార్య దిక్కుమాలి లోభిముండావాడని అడిపోసుగున్న సంగతే మర్చిపోయి తండ్రికి చేతిలో యెముక తక్కువన్నంతవరకూ పొగిడి ఆ కార్యం కాస్తా అయిందనిపించుకుంది.

★ ఏది స్వర్గం? ఏది నరకం? ★

వెయ్యినూటపదహార్లిచ్చి అమ్మడుకు పెళ్ళిచేశారు. పైన ఖర్చంతాకూడా ముసలాయన జొక్కాసంలోంచే తీసి యిచ్చాడు. సుబ్బయ్యపనల్లా దర్జాగాపీటలమీద కూర్చోవటమే. ఆరోజు ఆ పారపళ్ళావిడముఖంలోని గొప్పను సుబ్బయ్యానూసి యీర్ష్య చెందకపోలేదు. ముసలాయన కింత వుదారత యెక్కడ్నుంచి వూడిపడిందా అంటే - దాన్లో చిన్నకిటుకు యిమిడి వుంది. దాన్నే నమ్మేవారైతే అమ్మడి అదృష్టం అని సరిపుచ్చుతారు. చెనకటికి ముసలాయనకు గొప్ప జబ్బు చేస్తే - అప్పటికి సుబ్బయ్యభార్య చూలాలు. ఖరవా లేదయ్యా మనుమడో మనుమరాలో పుట్టేదాకా బ్రతుకుతావు.' అన్నారు లోకులు. అమ్మడు పుట్టింది. ముసలాయన తన ప్రాణాల్ని పుచ్చుగోకుండా వదిలినందుకు మనుమరాలికి పెళ్ళి జరిపిస్తానన్నారు. అప్పుడే అన్నాడు సుబ్బయ్య తాపీగా 'ఆడినమాటను దప్పిన...' అంటూ, ఆ కాస్త విశ్వాసం కనబర్చారు పెద్దలైవున్నందుకు.

సుబ్బయ్య అంటాడు—'చచ్చేవాడికి ప్రాణం పోసింది - ఆయనేం పూరికే యిచ్చేడా....' అని.

సుబ్బయ్య భార్య 'పోస్ పొమ్మంటే - మీరేంచేద్దురు? కూర్చున్నచోటునుంచి లేవలేని రకం...అయ్యో నా తెలివి? ఆమాత్రం సందర్భంకూడానా...' అని నాలుక జార్చేది.

ఈ తగవులు యీలా వుంటూండగానే సంవత్సరం దొర్లింది. అమ్మడు వైటలు మార్చింది. చింతపువ్వు పూసింది.

కాలమూ మనుష్యుల్లో వచ్చే మార్పును గుర్తించే జ్ఞానం సుబ్బయ్యకు పోయింది. ముసలాయన తూర్పారబడ్తూ - అవతలవాళ్లు వొక్కమూలైనా పిల్లడ్ని పండగలకు తీసుకెళ్లలేదని అనుకుంటున్నారనీ-వ్రాశాడు. సుబ్బయ్య భార్య తైమని ఆడింది. ఇద్దరూ కొట్లాడుకున్నాక - సుబ్బయ్యే వోడిపోయాడు. అమ్మడు కిటికీదగ్గర కూర్చుని మోకాళ్ళమీద తల ఆన్చి వెక్కి వెక్కి యేడుస్తున్నది. 'నేను చచ్చిపోయానా అమ్మా—' అంటూ సుబ్బయ్యభార్య దీర్ఘాలు పెట్టింది. పెద్దానే ఏనాళ్లకు ముద్దాముచ్చటా నా - నీ ఖర్మం నా ఖర్మం - అని భర్త ముఖంకేసి ఒకమాటు చేతుల్ని త్రిప్పింది.

సుబ్బయ్య నిర్విణ్ణుడయాడు. అమ్మడుని బ్రతిమాలుకున్నాడు - 'మీ ఆయనకు రిస్టువాచీ - నీకు మంచి చీర' కొనిపెడ్తానుగా అని.

ఇంతలో సంక్రాంతి వచ్చింది.

సుబ్బయ్య సరుకుల్ని మోసుగొస్తున్నాడు, వెధవ బీడీ యిట్టే వెలిగి యిట్టే ఆరిపోతుంది. అగ్గిపుల్లలు దండగ. దారిన మొలిచినట్లున్న సూదుల్లాంటి రాళ్లు నడవనిచ్చేట్లు లేవు. ఇంట్లో పెళ్ళాం బ్రతకనిచ్చేట్టులేదు, చేరవలసినవి చేరవెయ్యకపోతే....

'హరి భగవాన్! ఈ డిస్పెప్సియా గిరీ యివ్వకపోతే మరో సుఖపడే డబ్బుగల వుద్యోగం ..'

భగవంతుడు, నీలాంటి దరిద్రులు లక్షలూ కోట్లసంఖ్యమీద అని చిరునవ్వు నవ్వుతాడు.

'పోనీ లాటరీ - ఫజిల్సు - *D21-C* 19 ...సుర్రప్పందేలు...' ఆఖరికి యే సినీమాలో నన్నా దూరితే-అదృష్టం బావుండి గొప్ప హాస్యనటుడైతే...' అప్పుడుకూడా ఫలానా సుబ్బయ్య భార్య యెంత అదృష్టవంతురాలు! అంటారు. ఛా - దానిముఖమే ...పిల్లలు...పిల్లలు...వాళ్లైనా గొప్పవాళ్లు కావాలి. యేముందీ? చేతులో యేదో యెవరికీ వుండనిచోట వొక బ్రహ్మాండమైన రేఖవుంటే...బస్...యిక వాళ్ల అదృష్టం, యేమన్నా కావచ్చు.

సుబ్బయ్య చేపలా గాలితిని జీవిస్తాడు.

ఇంటిదగ్గర భార్య రొల్లానూ వేధించుకు తింటుంది, తెల్లారితే పండుగ - అల్లుడుగాడు తిన్నగా వచ్చి యేడవకూడదూ. ఈ చలిలో ప్రతిబండికీ కుర్రవెధవను త్రిప్పినట్లు తిరగమంటుంది. కాకికేం తెలుసు సైకో అనాలిసిస్. రాత్రి పండ్రెండు గంటలకు ఎముకలు కొరికేచలి. వెధవ బీడీ ఆరిపోతూంటే...యీ సూదుల్లాటి రాళ్ళను తొక్కుకుంటూ స్టేషనుకు పడిపోవాలి. ఏనిక్షోభ తనకు వచ్చిపడింది? ఈమినప్పప్పు నానబోసి కొరివిదయ్యంలా కోటిముందు కూర్చుని అర్ధరాత్రివరకూ రుబ్బుతుంది గావల్ను.

సుబ్బయ్య గడపయెక్కి పాదం యింట్లో మోపేసరికి యిల్లాలి తెల్లటి పాదం వచ్చి రెండూ సమీపంగా వచ్చి...రహస్యంగా నవ్వుతూ...'పాపం అత నొక్కడే యిల్లు

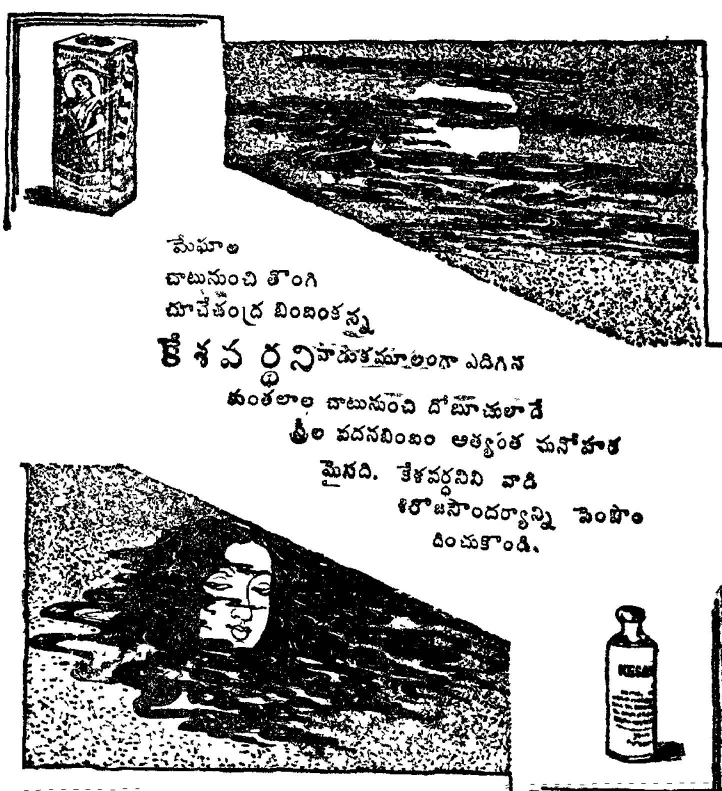

కేశవర్ధని తే. 1¼ పౌండు తే. 14 అందరు డీలర్లవద్ద లభిస్తాయి.
కేర సౌత్ ఇండియా కెమికల్సు. క్రాస్‌కట్ రోడ్. కోయంబుత్తూరుకు వ్రాయండి.

వెతుక్కుంటూ-' అశ్వత్థామ హతః కుంజరః అన్నట్లయింది.

'కిరసనాలు దీపం భగ్ భగ్ మంటూ చిందులు త్రొక్కుతోంది. నవారలో మడత మంచంమీద మానవాకారం...ఒకరిద్దరు పిల్లలు చీకట్లో అతడి భుజాలమీద సర్కస్ ఫీట్లు కొనిస్తున్నారు.

'ఓహ్హో - ఎప్పుడూ ...' మాట పెగిలి వచ్చింది సుబ్బయ్యకు...

'అంతా కులాసా...'

అల్లుడు బూడ్సులు విప్పుకుంటూ జుర్ర టకాయించాడు. సుబ్బయ్యభార్య అందు

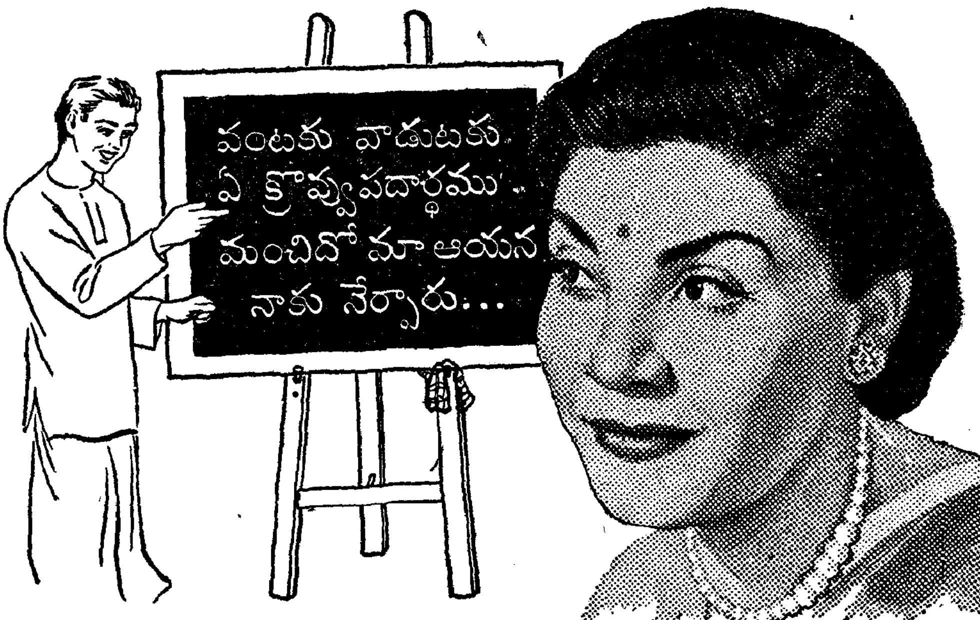

ధరలంతయు ఎక్కువగామున్న ఈరోజులలో ఎక్కడక్కడ మిగల్చగలనో అక్కడక్కడ మిగల్చడానికి చూస్తుంటాను. మొన్న మా ఆయన ఈలా అన్నారు: "నేను ఈవాళ ఇంటి సామానులను కొనుక్కొని వస్తాను." నేను సరే అన్నాను. ఆయన బజారునుండి ఒక 10 పౌనుల డాల్డా వనస్పతి డబ్బాను కొనుక్కొని వచ్చుటను చూడగానే నాకు కోపము వచ్చింది. నేను డబ్బు ఎక్కువ ఖర్చుకాకుండనుండేటందుకై మూతలు తెరువబడిన డబ్బాలోనుండు క్రొవ్వుపదార్థమును కొనుక్కొని వచ్చేదాన్ని. మా ఆయన ఒకేసారి 10 పౌనుల డాల్డా వనస్పతి డబ్బాను తెచ్చారు.

అయితే ఆయన చేసింది సరియే. ఆయన ఈలా అన్నారు: "మనకు ప్రపంచములో అన్నిటికంటె ముఖ్యమైన దేమిటంటే మన పిల్లల ఆరోగ్యమును జాగ్రత్తతో కాపాడుటయే. మూతలు తెరువబడిన డబ్బాలలో అమ్మబడినచో మిక్కిలి ఖరీదైనటువంటియు, ఉన్నతమైనటువంటియునైన క్రొవ్వుపదార్థములుకూడ కల్తీ జేయబడవచ్చును. మరియు అవి మలినముతోగూడిన చేతులతో ముట్టుకొనబడుటవలననో లేక ఈగలు వలననో చెడిపోయి యుండును. ఈ ప్రమాదములు రాకుండా నుండుటకై సురక్షితమైన మార్గమేదంటే సీలుచేయబడిన డబ్బాలోనుండు క్రొవ్వుపదార్థమును కొనుటయే."

ఎన్నో క్రొవ్వుపదార్థములున్నాయి. డాల్డా వనస్పతిని మాత్రమే కొనడానికి కారణమేమని నేను అడుగగా దానికి ఆయనవద్ద జవాబు సిద్ధముగా నుండినది.

"డాల్డా వనస్పతిలో వాడబడు పదార్థములన్నియు పరీక్షచేయబడి అత్యుత్తమమైనవిగా నుండును. డాల్డా వనస్పతిలో ఇప్పుడు విటమినులు ఏ. డి కూడయున్నవి. అది 10 పౌనులు, 5 పౌనులు, 2 పౌనులు మరియు 1 పౌను డబ్బాలలో అమ్మబడును. ఈ డబ్బాలు గాలికూడ చొరుటకు వీలులేకుండ సీలు చేయబడియుండును. మరియు అది ఎల్లప్పుడు శుద్ధముగాను, క్రొత్తగాను నుండును. అది అన్నివిధ వంటలకు దివ్యమైనది." "మనము భుజించేవాటినంతటిని జాగ్రత్తతో ఎన్నుకోవాలిగదా" అని ఆయన ముగించారు. ఎంత నిజమో! అప్పటినుండి సీలుచేయబడిన డబ్బాలోనుండు డాల్డా వనస్పతిని మాత్రమే నేను కొనుచున్నాను. మీరుకూడ అలాగునే చేయండి!

మీ ప్రతిదిన ఆహారములో క్రొవ్వుపదార్థముండాలా?
ఉచిత సలహాకు ఈవేళే క్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి:

ది డాల్డా అడ్వైసరీ సర్వీస్
పోస్టుబాక్సు నంబరు 353,
బొంబాయి 1

చెట్టుగుర్తున్న డబ్బాకై చూడండి

డాల్డా వనస్పతి

వంటకు దివ్యమైనది—ఖర్చు తక్కువ

HVM. 211-X52 TL

★ ఏది స్వర్గం? ఏది నరకం? ★

కుంది - 'ఎప్పుడనగా వెళ్లారు? చప్పున వస్తారేమో అట్లా స్టేషనుకు...'

వెధవ స్టేషను - యింకా స్టేషనే అంటూ అఘోరిస్తుందేం? సుబ్బయ్యకు చిరాకెత్తు కొస్తోంది.

సుబ్బయ్యభార్య పిల్లల్ని హోల్డాలు మీదనుంచి లేవగొడూ 'ఆ వెధవబర్నరు... కాస్త దీపం సరిచేయండి. నేను యిట్టే కాఫీ కలుపుగొస్తాను.' అంటూ నిష్క్రమించింది.

'వెధవ కాఫీ భోజనాలప్పుడు యిప్పుడెందుకు?' అన్నముక్క నాలికచివరిదాకావచ్చి చేసేది లేక హరికేన్‌లాంతరు ముందు కూర్చుని సుబ్బయ్య కుస్తీలు పట్టసాగాడు.

సుబ్బయ్య భార్య చలాకీగమనిస్తున్నాడు,

'వొసేవ్ అమ్మడూ - బంగాళాదుంపలు సన్నగా తరగాలిసుమా. కాఫీపొడుం డబ్బా కుంపటిప్రక్కనుంది. నీళ్లు మరగ్గానే దించేసి...మీ నాన్నకెందుకు మళ్లీ రాత్రి నిద్రపట్టదని విసుక్కుంటారు. నేను కాగు పడేస్తాను వేన్నీళ్ళకు...' అంటూ మరో ఐదునిమిషాలుపోయాక నడవలోకొచ్చి 'ఆ దీపం అల్లావుంచి వొక్కమాటు యిలా వస్తారూ?' ఎంత ముద్దుగా పిలుస్తోంది అనుకున్నాడు లేచివెళ్తూ సుబ్బయ్య. దొడ్లోకి వెళ్లాక రహస్యంగా 'కాస్త యీ పేడు రెండుబ్రద్దలు చేసిపెట్టరూ?' అని దుంగను చూపించి గొడ్డలి తెచ్చి ముందుపడేసి 'వేడీన్ళు కాచాలి - నీళ్ళపొయ్యిలోకి...' అని పురమాయించింది.

సుబ్బయ్యకు పైప్రాణాలు పైకి లేచిపోయాయి. గొడ్డలిని తీసుకుని కాళ్ళతో దుంగను సర్దుతూ ముందుకు వంగాడు.

'బాగుందే వరస - కాఫీ కాచి అల్లా నిలబడిపోతావే! పట్టుగెళ్లియిచ్చీ...' ప్రబిమాలుతోంది తల్లి, మొత్తానికి వెనకనుంచి నెట్టగా నెట్టగా అమ్మడు కాఫీగ్లాసు పుచ్చుకుని వరండాలోకి నడిచింది. మడత మంచంమీద విగ్రహంలాకూర్చున్న అతడ్ని చూడగానే అమ్మడికి చెయ్యి కాస్త వణికింది. దప్పున క్రిందవుంచి పరుగెత్తుకు యింట్లోకి పోదామంటే వనుక రాతుసిలా తల్లి. అత నేమన్నా పలకరిస్తే బాగుణ్ణని పించింగి. అల్లా పుచ్చుకుని అరనిమిషం నిల్చున్నాకకూడా అత నేమీ పలకరించలేదు. అమ్మడే ధైర్యంగా 'యింద కాఫీ...' అనగల్గింది అతను 'అక్కర్లేదు. యిప్పుడే పుచ్చుకొచ్చాను.' అనేసరికి అమ్మడు మరేమీ తోచక 'చల్లారిపోతుంది. తీసుకోండి.' అనేసి గాజులచేతిని కాస్త ముందుకు చాపి అభ్యర్థించింది. అదృష్టవశాత్తూ లోపల్నుంచి తల్లి 'స్నానానికి లేస్తాడేమో కనుక్కో' మని పొలికేక పెట్టడంతో - అతను 'ఇప్పుడేం తొందరలేదు- కాస్సేపాగి చేస్తాను' అన్నాక కాఫీగ్లాసు మంచంకోడుమీద వదలి అమ్మడు లోనికి తుర్రుమని పారిపోయింది.

ఉదయం తలంట్ల సరంజామా - సుబ్బయ్యకు నూరిపోసి బట్టలుతెమ్మని పంపించింది వీధిలోకి. అల్లుడు ఎనిమిది దాటాక కాని మంచం దిగలేదు. సుబ్బయ్య భార్య నూతిదగ్గర గొప్పగా అల్లుడి రాకను గూర్చి అమ్మలక్కలతో ప్రసంగించి 'మళ్ళీ భోజనాలు ప్రొద్దుపోతాయి - వంట కావాలి.' అని ఒకమాటు మూతి విరిచింది. 'ఏముండి పిన్నిగారూ - యేవిటి పిండివంటలు...' అన్నాక 'సేమ్యాపరమాన్నం -గోధుమ పూరీలు - గారెలూ' అని లోనికి వచ్చి 'ఏమే మీ ఆయన్ను లేవమను...' అమ్మడు నడవలోకివచ్చి తొంగిచూసింది. అతగాడు బద్ధకంగా ఆవులిస్తున్నాడు.

'తలంటు పోసుగోరూ...'

'ముఖం కడుక్కోకుండానే-' అతను చిరునవ్వు విసిరాడు. అమ్మడు నాలిక కర్చుకుని లోపలికి వెళ్ళి చెంబూ నీళ్ళూ తెచ్చియిచ్చింది.

తొమ్మిది గంటలకు మంగలివచ్చి అల్లుడిని కబుర్లలోకి దింపాడు. అత్తగారు వొకమాటు తొంగిమాసి 'ప్రొద్దుపోకుండా నీళ్లు పోసుగుంటే...' అని నీళ్ళు నమిలింది. అమ్మడు రెండు తువ్వాళ్ళను తెచ్చి మంచంమీద వేసింది. అల్లుడు స్నానానికి సిద్ధమై ముందుకు నడిచాడు. మంగలి నూనెగిన్నె చేత్తో పుచ్చుకుని అనుసరించాడు.

పావుగంట మర్దనా అయాక అల్లుడికి వొళ్ళు చిటపటలాడుతున్నట్లు తోచింది. తలమీది చవురు కళ్ళలోకంటా కారుతోంది. మంగలి తన తలమీద రెండు చేతుల్తో వాడికొచ్చిన దరువులన్నీ వాయిస్తున్నాడు. ఎండ చురచురమంటోంది. వళ్ళు భగభగమనిపించగా వుండబట్టలేక 'యేవిటీ చవురు?' అనేశాడు.

'ఆవనూనె...' అని వచ్చింది ప్రత్యుత్తరం. మంగలి యింకా వర్ణించిచెప్పాడు' ఆవనూనెతో తలంటుగునే బంగాళీవాళ్లంత గొప్పవాళ్లయారు.'

రు. 75,000

రిజిష్టర్డు నెం 2791
టెలిగ్రాం : *Swarnbhumi*

అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినవి.

15 ఆల్ కరెక్టు బహుమతులుగా పంచబడును.

అంతా సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు రు. **5000** మొదటి రెండు వరుసలు సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు రు **1000** మొదటి ఒక వరుస సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు రు. **100** a, b or a, c సరిగానున్న ప్రతి ఆన్సరుకు రు. **20**

a	b		
c			

ఇచ్చట చూపిన చదరంలో 3 నుండి 18 వరకు అంకెలు వాడి నిలువుగగాని, అడ్డముగగాని, అయిమూలలుగా గాని ఎటు కూడినను మొత్తం 42 వచ్చునట్లు వేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారే వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు తేది **5-3-54** ఫలితము **16-3-54**

ప్రవేశరుసుము: ఒక ఎంట్రికి రు. 1/-; 4 ఎంట్రీలకు రు. 3/-లు, 8 ఎంట్రీల ప్రతి సెట్టుకు రు. 5/- రూల్సు పై రేటువంతున రుసుముతో సాదా కాగితం మీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును. రుసుము మనియార్డరు ద్వారాగాని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని, బ్యాంకుడ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపవలెను ఢిల్లీలో ఒక పెద్ద బ్యాంకులో డిపాజిటు చేసిన సీల్డుసొల్యూషనుతో, లేక దానివరుసలతో సరిపోలియుండు సొల్యూషను లేక వరుసలు మాత్రమే సరియైనవిగా ఎంచబడును. పై బహుమతి మొత్తము రు. 75,000/- అంతా సరిగా వచ్చిన సొల్యూషనులను బట్టి మారుచుండును. కానీ గ్యారంటి బహుమతులు మాత్రము మారవు. సొల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలు మాత్రమే వాడండి. ఫలితములకుగాను ఎంట్రీలతో స్వంత అడ్రసు వ్రాసి బిళ్ళ అంటించిన కవరు పంపవలెను సెక్రటరీ తీర్పు ఖాయముగాను లా ప్రకారము బద్ధమైనదిగాను వుండును. మీ ఎంట్రీలు రుసుములు దిగువ అడ్రెసుకు పంపండి:-

గతపోటి ఫలితం			
13	15	10	8
11	9	14	12
16	18	5	7
6	4	17	19
మొత్తం 46			

Capital Traders Regd, (16) Post Box 1475, Ch. Chowk, Delhi.

ఒళ్ళం ఎర్రగా కందిపోతోంది. ఇదేదో కుట్రగా అనుమానించి చేసేదిలేక అల్లుడు 'యీ గండం గడిచి బైటపడితేచాలు–' అన్నట్లు తనలో మ్రొక్కుకున్నాడు.

సుబ్బయ్య ఆఖరి సంతానం యిద్దరు పిల్లలూ బావయ్య నీళ్లుపోసుగోవడం చిత్రంగా గమనిస్తూనే వున్నారు. మొత్తానికి స్నానం పూర్తయేసరికి అల్లుడిముఖం కందగడ్డలా అయింది.

అతను బట్టలు వేసుగుంటూండగా అమ్మడు కాఫీ ఫలహారాలు పుచ్చుగుని దర్శన మిచ్చింది. 'నాకేం అక్కర్లేదు - నేను బజారుకు వెళ్తున్నాను.' అన్నాడు ముఖం తిప్పకుండా.

అమ్మడు గతుక్కుమంది. 'ఫలహారం చెయ్యరూ?'

'చాలు.' అన్నాడు విసురుగా.

ఇంకేం రావలసిన కోపమేదో అల్లుడిగారికి ముందుగానే వచ్చేసింది. చిన్నతమ్ముళ్లిద్దరూ గడపదగ్గర కొసుక్కూర్చున్నారు; బావయ్య వద్దనపంగెడవు ఫలహారపు పళ్లెంమీదకు వురకటానికి. అమ్మడు దీనంగా అలా నిలబడిపోయింది చూస్తూ. అతను ఇస్త్రీమడతల్ను వేసుగుని అలా చకచకా గుమ్మంవరకూ నడచాడు. సుబ్బయ్య భార్య గొంతుక 'బాబూ' అని వెనుకనుంచి కట్టి నిలేసింది.

'మీ మావగారు యిప్పుడే వస్తారు. అలా వెళ్ళారు బట్టలకోసం ... కొంచెం ఆగు నాయనా.' అని సాశ్చర్యముఖియై 'అదేవిటే - ఫలహారప్పళ్లెం పుచ్చుగుని అలా నిల్చున్నావు? 'ఏం చెయ్యలేదూ...'

అల్లుడి నుద్దేశించి 'ఫలహారం కాఫీ పుచ్చుగోకుండా వెళ్ళిపోతున్నావేం నాయనా...'

'అర్జంటుగా పనుందండీ - వెళ్ళాలి.' అని తల త్రిప్పకుండానే విస్సురుగా అన్నాడు.

సుబ్బయ్య భార్య అమ్మడిని కళ్లతో ప్రశ్నించింది యేం యేవిటి జరిగిందని. అల్లుడికి కోపంరావటం ఆవిడా ప్రత్యక్షంగానే చూస్తూవుందాయె. ఇందరు నడవలో చేష్టలుడిగి చూస్తూండగా అతను సరాసరి మెట్లన్నీ దిగి వీధిలోకి వుడాయించేశాడు. ఈమధ్యలో కాళ్ళీడ్చుగుంటూ వచ్చాడు సుబ్బయ్య. చిన్నపిల్లలిద్దరూ బావయ్యకు మంగలి తల యెలా అంటినదీ వర్ణించి అభినయంతో చెప్పారు.

సుబ్బయ్య భార్య ముఖంలోకి ఎగాదిగా చూసి 'యేవిటి యేం జరిగింది?' అన్నాడు. ఆవిడ రహస్యంగా చేతులూపుకుంటూ అల్లుడికి కోపం రావటాన్ని గూర్చి తెలియచెయ్యటంతో - ఆవిడ వుద్దేశించినట్లు సుబ్బయ్య మూర్ఛపోయివుండాలిసింది. అట్లాటి దేమీ లేకుండానే అతను చంకనున్న బట్టల పొట్లాన్ని భార్య చేతిలో వుంచాడు.

అమ్మడు గడపవద్దని నిలబడిచూస్తోంది. భార్య కిరుప్రక్కలా యిద్దరు పిల్లలూ నిలబడ్డారు. ఆవిడ ఆ పొట్లాన్ని విప్పుతోంది.

సుబ్బయ్య ముఖాన నెత్తురుచుక్క లేదు.

ఒక రెడీమేడ్ పొట్టిచేతుల చొక్కా, కాకీ పంట్లామూ అమ్మడికో పువ్వుల వాయిలుచీర జాకెట్టు గుడ్డా...సుబ్బయ్య భార్యకు వొళ్ళు మండిపోతోంది. అసలే అల్లుడు కోపంగా వున్నాడాయె...

'ఇవేం బట్టలు...హవ్వ.' నోరు నొక్కుకొని పొట్లాన్ని నేలకేసి గట్టిగా చరిచింది.

'ఇంక ఎప్పటికి మీకు తెలిసిరావటం..'

'దానికేమే...నిక్షేపంలా. ఆ జత పదిహేను రూపాయలు...'

'ఆ కొట్టువాడి ముఖాన్నేసి కొట్టిరండి.'

'నోరు పారేసుగోకు అనవసరంగా. పాపం ఎట్లాగో అరువు పుట్టించుగొస్తే...'

'అయ్యో నాబొంద...అరువైతే డబ్బు పుచ్చుగోట్టండీ.'

'ఇప్పుడు వీటికేం తెగులు...'

'ఇచ్చేటప్పుడు కాస్త శుభ్రమైనవి యిచ్చుగుంటారా...యేది? రిస్టువాచీ తెస్తానన్నారే....'

రిస్టువాచీ కాదుగదా ఆఖరికి బిగ్ బెన్ కూడా కొని యిచ్చే పరిస్థితిలో లేడు సుబ్బయ్య.

'వో పదిహేను రూపాయ లిద్దామనుకుంటున్నాను.'

సుబ్బయ్య భార్య నెత్తిమొత్తుగుంటూ - అంది' చేతకానప్పుడు యెందుకు రాశీ రప్పించారు?'

సుబ్బయ్య నసుగుతున్నాడు. 'చేతగాకపోటానికే ముందే - నాయనా మాకీమాత్రం వుంది. యింతలో యింతఅని చెప్పి యిచ్చుగుంటాము.'

'ఈ రోజుల్లో రిస్టువాచీ లేకుండా యే అల్లుడన్నా గుమ్మం యెక్కుతాట్టండ పండగకు.'

సుబ్బయ్యకు తన మావగారు అలకపాన్పుమీద యిస్తానని యెగవేసిన వెండిగ్లాసు జ్ఞప్తికొచ్చింది. నవ్వుతూ 'వాళ్ళు యేవో కోరటం మనం అల్లాగే అనటం మామూళ్లు. మరోమాటు వచ్చినప్పుడు చూసుగుందాం లేసరి!'

'యేవిచేతగానిమాటలండీ.'

సుబ్బయ్య అక్కడనుంచి నిష్క్రమించాక ఆ క్రొత్తబట్టల్ని పుచ్చుగుని ఆవిడ సరాసరి లోనికి వెళ్ళిపోయింది.

ఇంటావిడ అనుకున్నదానికి రెండింతలుగా పిండివంటలు చేయాలిసొచ్చింది. గారెలకు ఆవడలు సఫికస్నచేశాక పూరీలు కొన్నిలుచేసి వాటిస్తానే జిలేబీలు చేయటానికి ఆవిడ దిగబడిపోయింది.

ఆవిడవంట మూడుగంటలవరకూ తెమిలేట్టులేదు. పదకొండుకొట్టగానే సుబ్బయ్య బరంపురంపంచె కట్టుగుని నడవలో తచ్చాట్లాడుతున్నాడు. అమ్మడు తల్లికి పనిలో సాయపడ్తోంది. పిల్లలుదిగాలుముఖాలేసుగుని చూస్తున్నారు. సుబ్బయ్య పొరుగువారింట్లో గడియారం గంటలు కొట్టడాన్ని లెక్కపెడ్తున్నాడు. పండ్రెండు...అబ్బో...పదిగంటలకు నాలుగుమెతుకులుకొరికి ఆఫీసుకుపోయేప్రాణి. సుబ్బయ్య సాహసించి వంటయింట్లోకి తనముఖం చూపించి వచ్చాడు. అమ్మడు కొంచెం 'ఆగాలినాన్నా' అంది.

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రములో అధికముగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు.(**Diabetes**) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్‌జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్‌జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలము మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రము బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స, దీన్ని వాడటం వల్ల పేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రములో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రము గూడ నివారిస్తుంది. మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలికయిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్‌జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము.

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P. V

★ ఏది స్వర్గం? ఏది నరకం? ★

భార్య పళ్లు పిండుకుంటూ' అప్పుడే యేం పుట్టి మునిగిందని...అతగాడు రావద్దూ.

పిల్లలిద్దరూ అరుగులమీద కూర్చుని అల్లుడి కోసం యెదురుచూస్తున్నారు.

సుబ్బయ్య మడతమంచంలా కుక్కని కొత్త వెన్ను వాల్చాడు.

వీధిలో 'చేమంతిపూల' కేక. పిల్లలు బిల బిలా తల్లితో చెప్పటానికి పరుగెట్టారు. అమ్మడు పూలు బేరమాడ్డానికి వీధిలోకి వచ్చింది. వందపావలా ... మూణ్ణాలికి ససేమిరా యివ్వనుగాక యివ్వనన్నాడు. కిష్టుడితల్లికి చక్కగా పెద్దజడ వేయటంవచ్చును. అమ్మడు తల్లినడిగింది. పూలు తీసుకున్నాక సుబ్బయ్య కోటంతా వెదికినా పావలా డబ్బులు లేవు. పొడుంకాయ చేతికి తగిలింది. వీధిలో పూలకుర్రాడు త్వరపెడుతున్నాడు. కిష్టుడి తల్లినడిగి పావలా తెమ్మని తల్లి పురమాయించింది. అమ్మడు వీధిలోంచి కిష్టుడుగారింట్లోకివెళ్ళి పావలా అడిగేసరికి ఆవిడ గూడంతా సవరించి కొడుకుని పేరు పెట్టి పిలిచింది, కిష్టుడు తాను చదువుకొంటున్నాను రానుగాక రానన్నాడు. 'పాపం అమ్మడుకి పావలా కావాలిట - యీరూపాయి మార్చుకొచ్చి యిచ్చిరా...' అంది తల్లి.

కిష్టుడు పీలగా పొట్టిగా వుంటాడు. చురుకైన కుర్రాడు. స్కూలుఫైనలు గది తలుపు తీసుకుని నవ్వుతూ 'మరి ఆనక చదరంగం యెత్తువేసుగోటానికి వస్తానంటే...'

కిష్టుడి తల్లి అందుకుంది - 'దాని మొగుడొచ్చాక యింట్లో వుండక - నీతో చదరంగం ఆడ్డానికి కెట్లావొస్తుందిరా?'

కిష్టుడు 'వస్తానంటే...'

అమ్మడు తల వూయించింది. 'అయితే ఫో... నేను మీ యింటికే పట్టుకొచ్చి యిస్తాగా. అన్నట్లు మీఆయన్ను చూశావుగాదే?'

అమ్మడు తిరిగివచ్చి మెట్లెక్కుతూండగా - ఎదురుకుండా విగ్రహం నిలబడివుంది. పూలకుర్రాడు 'డబ్బులు తే అమ్మాపోవాలి.' అని విసుక్కుంటున్నాడు.

కిష్టుడు జువ్వలా రివ్వుమని పరుగెత్తుకొచ్చి అమ్మడు చేతిలో చిల్లర వుంచుతూ గుమ్మంలోంచి విగ్రహాన్ని ఎగాదిగా పరిశీలనగా చూసి నవ్వుతూ 'మీ ఆయనకు చదరంగం వచ్చా...' అని అమ్మడు నవ్వాక పరుగెత్తుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. అమ్మడు యింట్లోకి బుర్రవంచుకుని వెళ్ళిపోతూంటే అతడు ఎర్రగా చూశాడు.

సుబ్బయ్య ఆవులిస్తూ చిటికెలు వేస్తూ మడతమంచంమీదనుంచిలేచాక - లేనినవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటూ 'అబ్బోష్. ఒంటిగంటకాబోలు ... యింతాలస్యమైందే ... లేవోయ్. కాళ్లు కడుక్కో -'

సుబ్బయ్యభార్య పీటలమీద కూర్చుంటున్నప్పుడు పరీక్షగా చూసింది. అల్లుడి ముఖం యింకా ధుమధుమలాడుతున్నట్లే వుంది. సుబ్బయ్యా తతిమ్మాయిద్దరు పిల్లలూ పదార్థాలమీదకు కలియబడ్డారు. అల్లుడికి అయ్యరయిడ్లీ తాలీకు పులితేనుపులు యింకా వస్తూండటంచేత చేసిన ఒక్క వస్తువయినా ముట్టలేదు. ఇది ప్రత్యక్షంగా సుబ్బయ్యభార్యకు గొప్ప అవమానం. ఆవిడ అనేకవిధాల సూచించిందికాని అతగాడు ఆఖరికి గేదె పెరుగుతోనన్నా ఒక్క ముద్ద నాలిక్కి రాసుగోకపోవటం ఆయింట్లో అందరికీ కష్టంగానే వుంది.

సుబ్బయ్య చాతకానివాడు వూరుకున్నా సరిపోను - 'ఏఁవోయ్ డాక్టరుకు చూపించమంటారా...వొంట్లో కాస్త యేమన్నా-'

ఆ ఇంటావిడ హవ్వ అని నోరు నొక్కుకొని 'అవేం మాటలండీ. మీకు అథమూ శుభమూ తెలియదు మరీనూ -' అన్నాక హాస్యానికన్నట్లు నవ్వుతూ.

'ఏంనాయనా కోపం వచ్చినట్లుంది అవునా. మీ మావగారు రిస్టువాచీ యిస్తారులే' సుబ్బయ్యచేయి ముద్దతో నోటివద్ద ఆగిపోగా దీనితస్స చెక్క - యేంధైర్యమిచ్చి మాట్లాడుతోంది. పిల్లికి చెలగాటం ఎలక్కి ప్రాణసంకటమూనూ. ఆవిడ అంతటితోపోనివ్వకుండా 'చూస్తూవూరుకొంటారేమండీ. అలాగే తెప్పించియిస్తానని అనండీ. ఆడదాన్ని నామాటమీద అతడికేం గురుంటుందీ' సుబ్బయ్యకు వళ్లు మండుకొస్తోంది. అణాస్టాంపు పత్రం రాసియిస్తానని అనాలనుకున్నాడు.

అల్లుడు చేతులు కడుక్కోవటానికి లేచాడు. సుబ్బయ్య వంక గుర్రురిమి చూసింది భార్యామణి, చేసేదిలేక 'రిస్టువాచీ గురించి నువ్వనవసరంగా బెంగపెట్టుగోక ...' యింకా వాక్యం మధ్యలోనే త్రుంచేశాడు అల్లుడు.

'బెంగెవరికండీ.' అని.

అమ్మడితో తల్లిఅంటోంది—' మీనాన్నగారికి బొత్తిగా మాట్లాడ్డమే రాదు. శుద్ధ అసందర్భంగా అంటే - చేసేదీ చేస్తూ, అనవసరంగా అతడికా అనుమానం.' సుబ్బయ్య యేవిధంగా నన్నా అల్లుడ్ని ఎంగేజి చేయాలన్న వుద్దేశంతో—

'విశాఖపట్నం ఎలా వుంటుందని నీ వూహ?'

'ఏఁ' మన్నాడతను అయోమయంగా.

సుబ్బయ్య అల్లుడి పరిస్థితిని గమనించకుండా బుజా లెగురవేస్తూ 'హైదరాబాదు దొరికితే వారెవ్వా! మరో ఐదేళ్లకైనా—'

'......................'

'గుంటూరూ బెజవాడా అంటారుగాని దీని తల్లి సిగదరగ - భోగులు భోగులు మంటూ...' సుబ్బయ్య బీడీ తీశాడు ముట్టించడానికి, అతడిభార్యా వచ్చి 'అతడు పడుకొంటాడేమో కాస్త, ఎందుకండీ అనవసరంగా వాగించి చంపుతారు?'

సుబ్బయ్యకు మాట్లాడ్డానికి యింకా 'కొరియాఫురి - పాకీస్తాను అమెరికా సైనిక స్థావరాల వొడంబడిక' వుండగానే భార్య వచ్చి నోరు నొక్కేసింది. సుబ్బయ్య డిస్పెచరేగాదు - పేపరు అడపాతడపా చదువుతూంటాడు కూడా.

నాల్గుగంటలనుంచి కూర్చుంటే ఐదున్నరవరకూ కిష్టుడి తల్లికి, అమ్మడికి పెద్దజడ వెయ్యటం పూర్తయింది. మంచి చీర గట్టుకోడానికని లేవబోతుంటే వీపుమీద చరిచి 'యింతకన్నా మంచిజడ కుడ్తాను పిల్లా యీమారు ..' అని ఆవిడ నవ్వితే అమ్మడు తెల్లబోయిచూసి తెలిచి తెచ్చుకుని తుర్రుమని పారిపోయి వచ్చేసింది. ముస్తాబు పూర్తయాక సుబ్బయ్యభార్య కూతురుని పిలిచి 'సాయంత్రం సినిమాకు వెళ్దామ'ని చెప్పు మీ ఆయనకు అని వుసిగొల్పింది. అమ్మడుకి ప్రొద్దుటనుంచి అతడి మొహంచూస్తేనే భయంగావుంది. గుండెలు దడదడా కొట్టుకుంటూండగా 'లేదు తప్పకుండా వెళ్ళాలి' అని చెప్పు అంది ముందుకు తోస్తూ తల్లి.

అమ్మడు వెళ్లేసరికి అతను దుస్తులు మార్చుకుని వీధిలోకివెళ్లే సన్నాహంలోవున్నాడు.

'సినీమాకు వెళ్దామండీ.' అంది నెమ్మదిగా.

అతను జడ చూపించటాని కొచ్చిందని అనుకున్నాడు కాబోలు.

'చెట్లు మొలిచినట్లు నెత్తినిండా వీపు నిండా యేవిటా వికారం?'

'...................'

'నాకు పనుంది. అర్జంటుగా వెళ్ళాలి.' అని చెప్పులు చప్పుడుచేసుకుంటూ అతడు వెళ్ళిపోబోతూంటే సాహసించి' సినీమాకు తీసుకెళ్ళాలి తప్పకుండా' అనేసింది అమ్మడు.

'వెళ్ళిపోయినాడాయేఁ?...ఇదేంమనిషి. యింత పెడసరమూ వెఱ్ఱివికారాలూనూ... ముద్దూ ముచ్చటా వుండొద్దూ, చెబితే వినేఘటంకాదు. చేసుకున్న ప్రారబ్ధం!'

అంటోంది తల్లి. అమ్మడు విసుగ్గా - వస్తే వస్తారే -' అని అరిచింది.

సుబ్బయ్యభార్య లోనికి వెళ్ళిపోయాక కిష్టుడు చదరంగపు బల్లా బలం చేత్తో పుచ్చుగుని గుమ్మంలో నిలబడి 'వస్తానన్నావే నీకోసం యిప్పటిదాకా చూసి చూసి... ఏం వో యెత్తు వేసుకుందామా?'

అమ్మడు అయోమయంగా చూస్తూ నిలబడ్డది.

కిష్టుడు అడిగాడు 'ఏ మన్లాగున్నావ్? పోనీలే నేను వెడ్తాను' అని వెనుదిరగబోయాడు.

అమ్మడు 'వద్దు. రా పోయొత్తె నీతో ఆడ్తాను. చప్పచప్పన ఆ డెయ్యాలి. ఆలస్యం చెయ్యకూడదు' అంటూ చాప పరిచింది.

క్రొత్త చీర పెద్ద జడతో అందంగా హేమంతలక్ష్మిలా అమ్మడూ, పండగకు కుట్టించుకున్న క్రొత్తబట్టల్లో కిష్టుడూ, యిద్దరూ కూర్చుని చదరంగం ఆట కుపక్రమించారు.

సుబ్బయ్య భార్య మధ్యలో వొకమాటు వచ్చి తొంగిచూసి 'కిష్టుడూ జిలేబీలు తింటావట్రా...' అని అడిగింది.

'నా కిప్పుడేం అక్కర్లేదు పిన్నీ ఆటలో పడ్డాము.'

'ఐతే వాడు వెళ్లేముందు మన పిండి వంటలు కొంచెం రుచిచూపించే—' అని అమ్మడికి హెచ్చరిక జేసింది తల్లి.

'అహ్హా!' అని యీ మె తలపూయించింది.

మరో పది నిముషాలకి అమ్మడి మొగుడు సినీమాసన్నాహంలో టకటక జోళ్లుచప్పుడు చేసుకుంటూ యింట్లోకి వచ్చాడు. చదరంగంబల్ల కిష్టుడూ ఎర్రగా పావులూ బలం అగుపించాయి. అమ్మడు చటున లేచినిల్చుని లోపలకు వెళ్ళిపోబోయి మళ్ళి ఆగి 'వుండు కిష్టుడూ. జిలేబీ తినకుండా వెళ్తావా?'

'అక్కర్లేదు' అని బలం గొత్తుగుని కిష్టుడు అక్కణ్నుంచి వుడాయించేశాడు. అమ్మడు తలెత్తి చూసింది సినీమా వుత్సాహంలో.

అతడి కళ్లు భయంవేస్తున్నాయి చూడ్డానికి. మళ్ళి తలకాయ వాల్చి కొద్దిగా వెనక్కు తిరిగింది.

'మొగుడిముందే అంత సిగ్గా...'

జోళ్ళచప్పుడు దగ్గరసా అయింది. పెద్ద జడ చేత్తో పుచ్చుగుని వొక్క గుంజు గుంజాడు.

అమ్మడు నిలువల్లా గజగజా వణికిపోయింది.

'దొంగముండా—' చెంప ఛెళ్లుమంది. సవరం తెగిపోయింది కాబోలు. పూలన్నీ రేకులు రాలి క్రింద జలజలా రాలాయి.

అమ్మడికి వుడుకుమోతుతనం. అవమానం పెనవేసుకురాగా ముఖమెత్తి 'పండగపూట నన్నెందుకు కొట్టారు?' కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరుగుతున్నై.

'త్రవ్వి పాతెయ్యాలి నీలాటిదాన్ని.'

అమ్మడు ద్వారబంధాని కానుకుని వెక్కి వెక్కి యేడుస్తోంది.

సుబ్బయ్య భార్య దూరాన్నుంచి చూసి తల చేత్తో పట్టుగుని ముందుకు ధైర్యం చేసి రాలేక పొయ్యిదగ్గరకు పోయి చతికిలబడి 'ప్రయోజకత్వాలాని, వెధవ ప్రయోజకత్వాలు పండగపూటా ఆడబిడ్డమీద చెయ్యి చేసుగుంటాడూ?' అని ఒక్కమాటు చీది కళ్ళంతా ఎర్రబర్చుగుని 'దిక్కుమాలిన సంబంధం!' అని లోపల్లోపల తిట్లు చెరగసాగింది.

చీకటి పొగలా క్రమ్ముకొస్తోంది. చలిగాలి తిరిగింది. సుబ్బయ్య సంక్రాంతి పూటా చీట్లాడి డబ్బు పోగొట్టుకున్నాననే విచారంతో దొంగలా ఇంట్లోకి వచ్చాడు. చూస్తే పొయ్యిదగ్గర యిల్లాలు చెంగుపర్చుకునివుంది. భయంవేసి ఆవిడను పల్కరించకుండా పెద్దగదిలోకి వెళ్ళి చూస్తే చాపమీద అడ్డంగా అమ్మడు పడివుంది. పండగపూటా యింట్లో దీపం లేదు. నడవలో అల్లుడు కానరాలేదు. పిల్లలు వీధులో ఎక్కడో ఆడుకోటానికి వెళ్ళివుంటారు.

సుబ్బయ్యకు యేమీ అర్థంకాలేదు.

అమ్మడిదగరకెళ్ళి 'ప్రోవిడెంటు ఫండులోంచి తీసి మీ ఆయనకు రిస్టువాచి తెస్తానుగా అమ్మా.' అనేసి వంట యింట్లోకి వెళ్ళి 'మనిషీ పండగపూటా దీపం వెలించావు కావేమే? లే...యిదేమిటి?'

సుబ్బయ్య భార్య లేస్తూ 'దిక్కుమాలిన సంబంధం తెచ్చి పిల్లపీకకు వురిబిగించేశాడు.' అని శాపనార్థాలు మొదలెట్టింది.

ఎవరూ ఎక్కువ.గా మాట్లాడుకోలేదు. అల్లుడు రాత్రిభోజనానికి లేవలేదు. తెల్లారి లేస్తూనే అతడు జట్కా తెచ్చి యింటి గుమ్మంముందర నిలిపి హోల్డాలును బండెక్కించబోతూండగా సుబ్బయ్య వచ్చి రెండుచేతులూ పుచ్చుగుని అన్నాడు.

'బాబూ నీకోసం బట్టలు తెచ్చాను. మళ్ళి నెలనాటికి నీకు గడియారం కొని పెట్టకపోతే సుబ్బయ్య అమ్మకడుపునే పుట్ట లేదనుకో...'

లాగూ చొక్కా తెచ్చి హోల్డాలులో పెట్టుకోమని సుబ్బయ్య అభ్యర్థించాడు.

'నే నేమీ పోసుకువాన్ని కాదండీ - యీ కోకబట్టలు వేసుకుని తిరగటానికి.' పెత్త రంగా అని బండీలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

పంతులుగారు ఎన్ని సార్లు చెప్పినా కుర్రవాడికి పాఠం బుర్రకెక్కలేదు. చివరికి ఎలాగైతేనేం కుర్రవాడికి పాఠం బోధ పడింది. పంతులుగారు నిట్టూర్పు విడిచి "ఒరేయ్. నేను లేకపోతే నీ అంత పెద్ద గాడిద ఈ భూప్రపంచంలో ఇంకో డుండడు, అన్నాడు."

సుబ్బయ్య బండీ వెంట నడుస్తూ 'నాయనా నువ్వు అమ్మడిని చేయిచేసుకున్నావని నాకేమీలేదు సుమా! నీకూ పిల్లలు పుడతారు. భగవంతుడు మేలుచేస్తే యీ కష్టం సుఖమూ నీకూ తెలిసివస్తుంది. ఈ సుబ్బయ్య డిస్పాచరు. తెలిసో తెలియకో మనమనుష్యులు తప్పుచేస్తే కొప్పడుకుంటాము. పేదవాణ్ణని తలిచి నువ్వైనా నామాట మన్నించావు కాదునాయనా. మనస్సులో పెట్టుగోకు. యీ చాదస్తపు మాటలు చీకటిలో కలిసిపోతూండగా జట్కా గబగబా పరుగెత్తి అదృశ్యమైపోయింది. సుబ్బయ్య క్రొత్తబట్టల్ని బుజాన్నేసుగుని తిరిగివస్తూ యిది స్వర్గమా నరకమా అని యోజించుకుంటున్నాడు. ఈమారు కాళ్ళ క్రింద సూదుల్లాటి రాళ్ళుపడ్డా సుబ్బయ్య చలించలేదు. ★

ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీలు
NAS
B1